

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

N° 10

Warszawa, dnia 24 grudnia 1924 roku

Rok V

126.

U S T A W A

z dnia 11 listopada 1924 roku

O ORGANIZACJI KONSULATÓW I O CZYNNOŚCIACH KONSULÓW.

(„Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej“ N° 103 z r. 1924, poz. 944).

D Z I A Ł I

ORGANIZACJA SŁUŻBY KONSULARNEJ.

Art. 1.

Zadaniem konsulów jest obrona interesów gospodarczych Rzeczypospolitej Polskiej, opieka nad obywatelami polskimi zagranicą i czuwanie nad wykonaniem umów międzynarodowych.

Art. 2.

Kierownictwo służby konsularnej należy do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, któremu podlegają służbowo wszyscy konsulowie. Ministerstwo czuwa nad działalnością konsulatów, udziela im ogólnych instrukcyj kierowniczych, oraz poleceń szczegółowych. Pozatem konsulaty podlegają przedstawicielom dyplomatycznym w krajach ich urzędowania. Jeżeli w kraju urzędowania konsula niema przedstawiciela dyplomatycznego, zależność służbową ustala Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Art. 3.

Konsulaty pozostają pod urzędową opieką właściwych przedstawicielstw dyplomatycznych i mają prawo żądać od nich wszelkiej pomocy, poparcia, oraz obrony praw i przywilejów, przysługujących im na zasadzie umów i zwyczajów międzynarodowych.

Akt. 4.

Konsulaty dzielą się na etatowe i honorowe.

Konsulaty etatowe są zawsze bezpośrednio zależne od przedstawicielstwa dyplomatycznego.

Konsulaty honorowe są zależne od przedstawicielstwa dyplomatycznego za pośrednictwem jednego z konsulatów etatowych.

Konsulowie etatowi są urzędnikami państwowymi. Konsulowie zaś honorowi nie są urzędnikami państwowymi, nie pobierają stałej pensji, mogą korzystać jedynie z przyznanych im opłat konsularnych. Jeżeli w drodze wyjątku konsulowie honorowi otrzymywać będą specjalne wynagrodzenie na koszty, związane z urzędowaniem, wówczas tracą prawo do korzystania z opłat konsularnych.

Konsulowie honorowi, zwolnieni ze swego stanowiska, tracą wszelkie z niem związane uprawnienia i z powodu zwolnienia nie mogą żądać odszkodowania.

Art. 5.

W skład służby konsularnej etatowej wchodzi: konsulowie generalni I i II klasy, konsulowie I i II klasy, wicekonsulowie I i II klasy, jako kierownicy konsulatów generalnych, konsulatów i wicekonsulatów, bądź jako kierownicy wydziałów konsularnych w przedstawicielstwach dyplomatycznych.

W skład służby konsularnej honorowej wchodzi konsulowie i wicekonsulowie honorowi.

Zależnie od decyzji Ministerstwa Spraw Zagranicznych konsulowie etatowi mogą być również przydzieleni dla pełnienia służby dyplomatycznej w przedstawicielstwach dyplomatycznych.

Art. 6.

W skład konsulatu wchodzi prócz wymienionych w poprzednim artykule:

1. attachés konsularni,
2. praktykanci (éleves consulaires),
3. urzędnicy kancelaryjni etatowi i kontraktowi,
4. tłumacze i dragomani,
5. niższa służba, jako to: woźni, kawasi i t. d.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych może również delegować do konsulatów rzeczoznawców i urzędników do czynności specjalnych.

Art. 7.

Konsulowie mogą w swoich okręgach powoływać do pomocy agentów konsularnych, etatowych lub honorowych, których nominacja winna być uprzednio przez Ministra Spraw Zagranicznych zatwierdzona.

Agenci konsularni wykonywają funkcje konsularne tylko w zakresie czynności powierzonych im przez konsula, działają pod jego odpowiedzialnością i są służbowo od niego zależni.

Art. 8.

Konsulowie sprawują swój urząd w okręgu terytorjalnym, wskazanym w nominacji.

Sieć konsularną ustala Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, oraz Ministrem Skarbu.

Art. 9.

Konsulowie generalni, konsulowie i wicekonsulowie, jak również pozostali etatowi urzędnicy konsularni mianowani są zgodnie z ogólnymi przepisami ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. Ust. R. P. z 1922 r. № 21, poz. 164).

Konsulów honorowych i wicekonsulów honorowych mianuje Minister Spraw Zagranicznych.

Etatowi konsulowie generalni, konsulowie i wicekonsulowie, oraz honorowi konsulowie i wicekonsulowie, przeznaczeni na stanowiska kierowników konsulatów generalnych, konsulatów i wicekonsulatów, otrzymują listy komisyjne od Prezydenta Rzeczypospolitej.

Urzędników kontraktowych, należących do składu konsulatu, ma prawo przyjmować i zwalniać kierownik konsulatu.

Konsul, lub w jego nieobecności zastępca, ma prawo zawieszać w czynnościach urzędników, należących do składu konsulatu lub do konsulatu delegowanych; o zawieszeniu konsul winien niezwłocznie zawiadomić Ministra Spraw Zagranicznych.

Art. 10.

Kandydaci na stanowiska w etatowej służbie konsularnej, poczynając od attachés konsularnych, winni wykazać się dyplomem jednej z wyższych szkół krajowych lub zagranicznych, oraz zdać egzamin dyplomatyczno-konsularny, zgodnie z ustalonym przez Ministra Spraw Zagranicznych regulaminem.

Art. 11.

Konsulowie mają prawo występować w charakterze urzędowym dopiero po otrzymaniu exequatur.

Art. 12.

Konsulowie etatowi i etatowi urzędnicy konsularni nie mogą brać czynnego udziału w życiu politycznym państw, w których urzędują, nie mogą również zajmować się interesami przemysłowymi, handlowymi i t. p. poza zakresem ich kompetencji urzędowej.

Art. 13.

Przyjmowanie tytułów honorowych i jakichkolwiek wyróżnień od rządów państw obcych zależy od zgody Ministra Spraw Zagranicznych.

Art. 14.

Konsulowie nie mogą samowolnie opuścić urzędu im powierzonego.

D Z I A Ł II

C Z Y N N O Ś C I K O N S U Ł Ó W .

Art. 15.

Konsulowie obowiązani są bronić praw, mienia i interesów obywateli polskich, oraz udzielać im rad i pomocy, stosując się do praw i zwyczajów państw, w których urzędują. Konsulowie winni również czuwać nad tem, ażeby obywatelom polskim nie czyniono przeszkód w korzystaniu z praw, ulg i przywilejów, przyznanych przez miejscowe ustawy i zwyczaje, oraz przez umowy międzynarodowe.

Art. 16.

Konsulowie winni prowadzić rejestr obywateli polskich, zamieszkałych w okręgu konsularnym.

Art. 17.

Konsulowie mają prawo w razie potrzeby udzielać obywatelom polskim zagranicą zapomóg i pożyczek, ustanawiając przytem termin zwrotu pożyczek. Pożyczki, udzielone przez konsulów, a nieuiszczone w oznaczonym terminie, są ściągane w drodze egzekucji administracyjnej narówni z podatkami i opłatami państwowymi.

Art. 18.

Konsulowie pełnią, zgodnie z ustawami polskimi i nie wykraczając przeciwko układom i zwyczajom międzynarodowym, następujące czynności:

1. legalizują dokumenty, wystawione lub uwierzytelnione przez władze, urzędników publicznych i osoby publicznego zaufania (notariuszów, tłumaczy sądownie zaprzysiężonych i t. p.);
2. pośredniczą w zawieraniu ugód w sprawach obywateli polskich między sobą lub z cudzoziemcami, oraz mogą przyjmować urząd sędziego polubownego, jeśli będą ustanowieni przez strony w formie, przepisanej ustawami miejscowemi; ugody, zawarte przed konsulem w przedmiocie rozczeń prywatno-prawnych, mają moc ugód sądowych, zawartych przed sądami polskimi,
3. pełnią czynności urzędników stanu cywilnego; zakres i sposób wykonywania tych czynności określa rozporządzenia;
4. na wezwanie władz sądowych polskich przesłuchują strony, świadków i znawców bez przysięgi i pod przysięgą, dokonywają doręczeń, wezwań, pokwitowań i t. p., przestrzegając trybu postępowania i formy, obowiązujących władzę wzywającą, o ile rozporządzenia nie dopuszczają wyjątków; czynności konsulów i sporządzone przez nich protokoły w tym zakresie mają tę samą moc i skutki, jak czynności i protokoły właściwych polskich władz sądowych;

5. pełnią czynności notariuszów, a mianowicie: sporządzają i uwierzytelniają akty prawne, które zawierają obywatele polscy między sobą lub z cudzoziemcami, a także — jeśli układy międzynarodowe konsula do tego upoważniają — cudzoziemcy między sobą; stwierdzają zgodność odpisów z oryginałami dokumentów i zgodność przekładów z oryginałami lub odpisami, uwierzytelniają podpisy i znaki ręczne; inne zaś czynności notariuszów pełnią o tyle, o ile będą im przekazane rozporządzeniami; akty, sporządzone lub uwierzytelnione przez konsulów w zakresie ich właściwości, są pod każdym względem zrównane z aktami notariuszów polskich;

szczegółowe przepisy, dotyczące czynności konsulów jako notariuszów, będą wydane w drodze rozporządzenia;

6. pełnią funkcję sądownictwa niespornego w sprawach spadkowych i pieczy (opieki, kuratel i t. d.) nad obywatelami polskimi;

zakres i sposób wykonania tych czynności określa rozporządzenia;

7. w sprawach spadków, znajdujących się w ich okręgu, są konsulowie upoważnieni z mocy samego prawa zastępować osoby, uprawnione do spadku, o ile osoby te są nieobecne i nie ustanowiły zastępców, a są obywatelami polskimi.

Art. 19.

Rozporządzenia, wymienione w art. 18, wyda Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Uprawnienia, wymienione w art. 18, mogą wykonywać prócz konsulów również inni funkcjonariusze konsularni, których do tego upoważni Minister Spraw Zagranicznych

Uprawnienia, wyszczególnione w art. 18 punkcie 2, o ile chodzi o zawieranie ugód przed konsulem, punktach 3 i 4, punktach 5 i 7, mogą konsulowie i inni funkcjonariusze konsularni wykonywać tylko na zasadzie i w granicach imiennego osobnego upoważnienia Ministra Spraw Zagranicznych, udzielonego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 20.

Konsulowie obowiązani są zwracać szczególną uwagę na polską imigrację stałą i sezonową na terytorjum swego okręgu, oraz na reemigrację do Polski i informować władze polskie o przebiegu imigracji i reemigracji.

Art. 21.

Konsulowie wydają i wizują paszporty na zasadzie szczegółowych przepisów Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Konsulowie odbierają opłacone depesze, listy i przesyłki pocztowe, nadesłane pod adresem konsulatu dla obywateli polskich, i wydają je adresatom za specjalną opłatą, przewidzianą w taryfie konsularnej.

Art. 22.

Obowiązkiem konsułów jest zaznajamianie się ze stanem gospodarczym okręgu, w którym urzędują, składanie wyczerpujących sprawozdań o przejawach życia społecznego, ekonomiczno-handlowego i finansowego, oraz współdziałanie w nawiązaniu stosunków gospodarczych z Rzeczpospolitą Polską.

Konsulowie udzielają na żądanie informacji gospodarczych, zwłaszcza handlowych instytucjom i obywatelom polskim.

Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu wyda specjalną instrukcję, która w sposób szczegółowy określi wykonywanie przez konsułów czynności, przewidzianych w niniejszym artykule.

Art. 23.

Czynności konsula w stosunku do marynarki polskiej, wojennej i handlowej, określi rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych, wydane w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 24.

Szczególne prawa i obowiązki konsułów w krajach, gdzie na zasadzie umów międzynarodowych i zwyczajów powierzona im będzie jurysdykcja, określone zostaną w specjalnej ustawie.

Art. 25.

Opłaty za czynności konsularne będą pobierane według taryfy konsularnej, ustanowionej w drodze rozporządzenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i innymi właściwymi ministrami.

Art. 26.

Używana w niniejszej ustawie nazwa konsula lub konsulatu stosuje się do konsułów generalnych, konsułów i wicekonsułów, oraz do konsulatów generalnych, konsulatów i wicekonsulatów.

Art. 27.

Z przepisów niniejszej ustawy korzystają Wolne Miasto Gdańsk i obywatele Wolnego Miasta Gdańska w granicach art. 104 traktatu wersalskiego (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 35 poz. 200) i art. 2 konwencji polsko-gdańskiej, zawartej w Paryżu dnia 9 listopada 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1922 r. № 13 poz. 117).

Art. 28.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Zagranicznych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 29.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej

(—) *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

(—) *W. Grabski*

Minister Spraw Zagranicznych

(—) *Al. Skrzyński*

127.

K. III-a. 12434.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE PRZEDREWIZYJNEGO BADANIA INWALIDÓW WOJENNYCH
ZAMIESZKAŁYCH ZAGRANICĄ.

Wobec wątpliwości, jakie nasuwają się poszczególnym Urzędom Konsularnym Rzeczypospolitej Polskiej zagranicą przy przedrewizyjnym badaniu inwalidów wojennych zamieszkałych zagranicą, Ministerstwo Spraw Zagranicznych na mocy informacji Dep. VIII Sanitarnego Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 22/XI r. b. za № 18602/24/III Sup. Inw. wyjaśnia, co następuje:

W związku z obowiązującą instrukcją o przedrewizyjnym badaniu inwalidów wojennych zagranicą (Monitor Polski № 82/24 poz. 230) przy wydawaniu opinii przedrewizyjnej Komisji wojskowo-lekarskiej nie obowiązuje używanie specjalnych formularzy; co się tyczy formuły orzeczeń, to po szczegółowym opisaniu stanu zdrowia przez biorącego udział w komisji przedrewizyjnej lekarza i po wydaniu przez cały skład komisji przedrewizyjnej umotywowanej opinii co do istnienia, względnie nieistnienia przyczynowego związku cierpienia (kalectwa) badanego z przebytą przezeń służbą wojskową — oraz po dołączeniu do akt wszelkich mogących uzasadniać powyższe opinie dokumentów (patrz par. 4 rozporządzenia wykonawczego z dnia 10/I 1923 r. Dz. Ust. R. P. № 20/23 poz. 132), wzorować się można na formule, ustalonej obecnie przy postępowaniu rewizyjnym, o brzmieniu:

„Zdolny do służby“ lub „czasowo niezdolny do służby wojskowej na przeciąg miesięcy“ lub „zdolny tylko do służby w pospolitem ruszeniu z bronią (bez broni)“ lub „zupełnie i trwale niezdolny do służby wojskowej“ — kat. par. San. 5/24. Uszkodzenie zdro-

wia (niezdolność) powstało z powodu choroby (kalectwa), nabytej (ego) (bez) (z) własnej winy po (przed) wstąpieniu(iem) do służby wojskowej. Choroba (kalectwo) (nie) (częściowo) stoi w przyczynowym związku ze służbą wojskową i powoduje ogólną utratę zdolności zarobkowej na przeciąg (na stałe) % z których służba wojskowa spowodowała %: (podać punkty instrukcji dla komisji wojskowo-lekarskich do badania inwalidów wojennych). „Nie stwierdza się u badanego takiego stanu zdrowia, by potrzebował szczególnej opieki osób postronnych“ lub „stwierdza się u badanego taki stan zdrowia, że potrzebuje szczególnej opieki osób postronnych na stałe (na przeciąg)“.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Dyrektor Departamentu

Warszawa, dnia 4/XII 1924 r.

128.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE WYDAWNICTWA „USTAWY O PAŃSTWOWEJ
SŁUŻBIE CYWILNEJ“.

Opuściła prasę praca st. referenta Departamentu Budżetowego Ministerstwa Skarbn, Włodzimierza Hakajłły p. t. „Ustawa o państwowej służbie cywilnej“ (Pragmatyka służbowa) w brzmieniu obecnie obowiązującym wraz z odnośnemi ustawami, rozporządzeniami, okólnikami i popularnym komentarzem“.

Książka ta zawiera: 1) dokładny tekst powyższej ustawy, zmienionej, względnie uzupełnionej trzema nowelami, 2) popularny komentarz, opracowany na podstawie źródeł urzędowych. W komentarzu uwzględniono wyroki, wydane w sprawach urzędniczych przez Najwyższy Trybunał Administracyjny, jak również pozostające w związku przepisy ustawy dyscyplinarnej, emerytalnej i uposażeniowej, oraz ustaw cywilnych i karnych, obowiązujących we wszystkich byłych dzielnicach, 3) dodatek, w których zebrano szereg ustaw, rozporządzeń Rady Ministrów, oraz okólników Prezydium Rady Ministrów i Ministerstwa Skarbu, oraz 4) skorowidz alfabetyczny.

Cena powyższej książki, stanowiącej niezbędny dla każdego urzędnika informator, objętości około 200 stron druku, wynosi złotych 3.

Zamówienia kierować należy pod adresem:

Włodzimierz Hakajłło, Ministerstwo Skarbu, Rymarska 5, pokój № 30.
Rachunek P. K. O. № 41307.

DODATEK DO № 10 DZIENNIKA URZĘDOWEGO
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

U M O W A

DOTYCZĄCA WYKONANIA ART. 27
UMOWY WARSZAWSKIEJ Z DNIA
24 PAŹDZIERNIKA 1921 ROKU.

1. Władze Wolnego Miasta są uprawnione do wystawiania i wydawania paszportów bezpośrednio swoim obywatelom wewnątrz kraju lub zagranicą, jak również do przedłużenia terminu ich ważności. Słowo „wystawianie“ w związku z powyższym oznacza wypełnienie wszystkich formalności koniecznych do przygotowania ważnego paszportu.

2. Polski konsul lub przedstawiciel dyplomatyczny zagranicą może wystawić albo wydać gdański paszport gdańskiemu obywatelowi lub przedłużyć termin jego ważności, o ile petent przedstawi paszport jeszcze ważny lub taki, którego termin ważności ubiegł w przeciągu ostatnich trzech miesięcy, albo też ważne świadectwo przynależności.

Jeżeli z jakiego bądź powodu identyczność osoby nie jest dostatecznie stwierdzona, konsul polski albo przedstawiciel dyplomatyczny nie wystawi paszportu, za wyjątkiem przewidzianym w paragrafie 5, dopóki nie będą przeprowadzone badania w Senacie za pośrednictwem polskiego przedstawiciela dyplomatycznego w Gdańsku.

A B K O M M E N

BETR. AUSFUEHRUNG DES ART. 27
DES WARSCHAUER ABKOMMENS
VOM 24 OKTOBER 1921.

1. Die Behörden der Freien Stadt sind berechtigt, ihren eigenen Staatsangehörigen im In — und Auslande Pässe auszustellen und auszuhändigen, sowie deren Gültigkeit zu verlängern. Unter „Ausstellung“ in diesem Zusammenhang ist die Erledigung aller Förmlichkeiten zu verstehen, die zur Herstellung eines gültigen Passes erforderlich sind.

2. Der polnische Konsul oder diplomatische Vertreter im Ausland kann einem Danziger Staatsangehörigen einen Danziger Pass ausstellen oder aushändigen, sowie seine Gültigkeit erneuern, wenn der Antragssteller einen gültigen Pass oder einen, der innerhalb der letzten drei Monate abgelaufen ist oder einen noch gültigen Heimatschein vorweist.

Falls aus irgendeinem Grund die Identität der Persönlichkeit nicht genügend festgestellt ist, wird der polnische Konsul oder diplomatische Vertreter, abgesehen von den im Artikel 5 vorgesehenen Fällen, einen Pass erst dann ausstellen, wenn beim Senat durch die Vermittlung des Polnischen Diplomatischen Vertreters in Danzig Nachforschungen angestellt worden sind.

3. Polskie Konsulaty i przedstawiciele dyplomatyczni zagranicą będą doręczać gdańskie paszporty wystawione przez władze Wolnego Miasta, w razie przesłania ich przez Wolne Miasto polskiemu przedstawicielowi dyplomatycznemu w Gdańsku z prośbą o doręczenie petentowi zagranicą.

4. W celu umożliwienia konsulatom polskim i przedstawicielom dyplomatycznym zagranicą wydawania paszportów obywatelom gdańskim, Wolne Miasto zaopatrzy polskiego przedstawiciela dyplomatycznego w Gdańsku w potrzebną ilość numerowanych po porządku paszportów dla przesłania ich odnośnym konsulatom lub przedstawicielstwom dyplomatycznym wraz z kopją regulaminu dotyczącego wystawiania paszportów. Paszport będzie to zwyczajny gdański paszport ważny na dwa lata i mogący być przedłużonym na dodatkowy okres czasu dwóch lat. Ostemplowany wzór zwyczajnego paszportu dołączony jest do tej umowy.

5. W wyjątkowych wypadkach pilności, tak jak nagła śmierć lub choroba krewnego, w których petent może w jakiegokolwiek formie wykazać swoje gdańskie obywatelstwo, gdański paszport ważny na trzy miesiące może być wydany przez polskiego konsularnego lub dyplomatycznego przedstawiciela. Takie paszporty nie mogą być przedłużane na dodatkowy lub następny okres czasu, i w każdym wypadku Senat Wolnego Miasta musi być natychmiast powiadomiony za pośrednic-

3. Polnische Konsulate und Diplomatische Vertreter im Auslande werden Danziger Pässe, die von den Behörden der Freien Stadt ausgestellt worden sind, aushändigen, wenn sie von der Freien Stadt dem polnischen diplomatischen Vertreter in Danzig mit dem Ersuchen übermittelt wurden, sie dem im Auslande befindlichen Antragsteller auszuhändigen.

4. Um den polnischen Konsulaten oder Diplomatischen Vertretern im Auslande zu ermöglichen, Pässe für Danziger Staatsangehörige auszustellen, wird die Freie Stadt dem polnischen diplomatischen Vertreter in Danzig zur Uebermittlung die betreffenden Konsulate oder diplomatischen Vertreter mit der erforderlichen Zahl von fortlaufend nummerierten Pässen zugleich mit Abdrücken der für die Ausgabe von Pässen geltenden Vorschriften vorsehen. Der Pass wird der gewöhnliche Danziger Pass sein, gültig für zwei Jahre und erneuerbar für eine weitere Zeit von zwei Jahren. Ein abgestempeltes Muster des üblichen Passes ist diesem Abkommen beigelegt.

5. In dringenden Ausnahmefällen, wie z. B. bei plötzlichem Todesfall oder plötzlicher Erkrankung eines Verwandten, kann falls der Antragsteller irgendwie seine Danziger Staatsangehörigkeit nachweisen kann, ein Danziger Pass mit dreimonatiger Gültigkeit von dem polnischen Konsul oder diplomatischen Vertreter ausgestellt werden. Solche Pässe können weder auf eine weitere noch eine anschliessende Zeit verlängert werden und der Senat der Freien Stadt muss in jedem

twem polskiego przedstawiciela Dyplomatycznego w Gdańsku o wydaniu takiego paszportu wraz z numerem paszportu, fotografią i takimi szczegółami, które umożliwią Senatowi sprawdzenie identyczności posiadacza. O ileby się okazało, że posiadacz takiego paszportu nie jest obywatelem gdańskim, polskie władze poczynią wszelkie potrzebne kroki w celu wycofania paszportu.

6. Senat Wolnego Miasta będzie zawiadamiany przez polskiego przedstawiciela dyplomatycznego możliwie rychło, a najpóźniej do końca miesiąca, w którym wystawienie nastąpiło, o wydaniu wszelkich paszportów przez polskie Konsulaty i Przedstawicielstwa Dyplomatyczne zagranicą, z podaniem numeru paszportu, odbitki fotografii i szczegółów co do osoby. Nie nadające się do użytku, przedawnione, nieważne lub unieważnione paszporty będą zwrócone Wolnemu Miastu za pośrednictwem polskiego przedstawiciela dyplomatycznego w Gdańsku.

7. Opłaty za wystawienie i wydawanie paszportów przez polskich przedstawicieli zagranicą będą takie same, jak dla obywateli polskich i przypadają Skarbowi Polskiemu.

8. Obie strony umawiają się za zgodą Wysokiego Komisarza, że niniejszy układ wchodzi w miejsce decyzji Wysokiego Komisarza z dnia 28 stycznia 1924 r. w tej mierze,

Fall durch den Polnischen Diplomatischen Vertreter in Danzig unverzüglich von der Ausstellung derartiger Pässe unter Uebermittlung der Nummer des Passes, der Photographie und solcher näheren Angaben, die es dem Senat ermöglichen, die Persönlichkeit des Inhabers festzustellen, in Kenntnis gesetzt werden. Sollte sich erweisen, dass der Inhaber kein Danziger Staatsangehöriger ist, so werden die polnischen Behörden alle erforderlichen Massnahmen treffen, um den Pass einzuziehen.

6. Der Senat der Freien Stadt wird von dem polnischen diplomatischen Vertreter sobald als möglich, und zwar spätestens bis zum Ende des Monats, in dem die Ausstellung erfolgte, von der Ausstellung von Pässen durch polnische Konsulate oder diplomatische Vertretungen im Auslande unter Uebermittlung der Nummer der Pässe, einer Photographie und näherer Angaben über die Persönlichkeit in Kenntnis gesetzt werden. Nicht mehr benutzbare abgelaufene, ungültige oder ungültig gemachte Pässe werden der Freien Stadt durch den Polnischen Diplomatischen Vertreter in Danzig zurückgegeben werden.

7. Die Gebühren für die Aushängung und Ausstellung von Pässen durch polnische Vertreter im Auslande werden dieselben sein, wie für polnische Staatsangehörige und in die polnische Staatskasse fließen.

8. Beide Teile vereinbaren unter Zustimmung des Hohen Komissars, dass dieses Abkommen die Entscheidung des Hohen Kommissars vom 28 Januar 1924 ersetzt, soweit es sich

o ile chodzi o wydawanie paszportów obywatelom gdańskim.

9. Sposób, w jaki opieka zagranicą będzie zapewniona obywatelom gdańskim, został przez obopólne porozumienie wyłączony z tej umowy i zostanie uregulowany przez rokowania przy odpowiedniej sposobności. Ta część decyzji Wysokiego Komisarza, która traktuje o opiece niema być w żaden sposób uważana jako przesądzająca ostateczne uregulowanie tej sprawy.

Gdańsk, dnia 4 maja 1924.

Za Rzeczpospolitą Polską:
(—) *Henryk Strasburger*
Za Wolne Miasto Gdańsk:
(—) *Henryk Sahn*

um die Ausgabe von Pässen an Danziger Staatsangehörige handelt.

9. Die Art und Weise, in welcher der Schutz der Danziger Staatsangehörigen im Auslande sicher gestellt werden soll, ist durch Vereinbarung aus diesem Abkommen ausgeschieden und wird durch Verhandlungen geregelt werden, wenn sich ein Anlass hierzu bietet. Dieser Teil der Entscheidung des Hohen Kommissars, der sich mit der Schutzfrage befasst, soll als in keiner Weise die endgültige Regelung dieser Frage präjudizierend erachtet werden.

Danzig, den 4 Mai 1924.

Für die Freie Stadt Danzig:
(—) *Heinrich Sahn*
Für die Republik Polen:
(—) *Henryk Strasburger*

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI

DZIENNIKA URZĘDOWEGO M. S. Z.

WARSZAWA, PLAC MAŁACHOWSKIEGO 4, PAŁAC KRONENBERGA II P.
ODDZIAŁ ARCHIWALNO-BIBLIOTECZNY M. S. Z. TEL. 313-87

TREŚĆ: 126. Ustawa z dnia 11 listopada 1924 r. o organizacji konsulatów i o czynnościach konsulów. Dział I Organizacja służby konsularnej. Dział II Czynności konsulów. 127. Okólnik w sprawie przedrewizyjnego badania inwalidów wojennych zamieszkałych zagranicą. 128. Komunikat w sprawie wydawnictwa „Ustawy o państwowej służbie cywilnej“. — Dodatek do № 10 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.